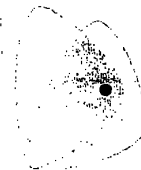

Dato: 13-10-2006
Arkivnummer: 1955-105106

Miljø- og Planlægningsudvalget
MPU alm. del - Bilag 36
Offentligt

Danmarks
Naturfredningsforening

Til
Miljø- og Planlægningsudvalget,
Folketinget,
Christiansborg,
1240 København K.

Kære Udvalgsmedlemmer

Danmarks Naturfredningsforening er bange for at EU's ny grundvandsdirektiv ender med at yde en ringere beskyttelse end det nuværende og at det bliver umuligt at sikre medlemslandenes overholdelse af de fælles regler på grund af formuleringer, der ikke kan håndhæves.

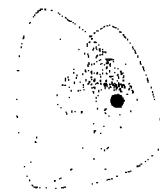
Derfor har foreningen skrevet til Miljøminister Connie Hedegaard med opfordring til her i sidste fase af EU-forhandlingerne at træde aktivt ind for at overbevise sine ministerkolleger om at grundvandsdirektivet skal udformes klart, forpligtende og håndhævelsesegnet.

Brevet fremsendes her med forhåbning om at udvalgets medlemmer vil støtte foreningens opfordring og følge ministerens indsats her i forhandlingernes slutfase.

Med venlig hilsen

Henning Mørk Jørgensen, 39 17 40 18, hmj@dn.dk

Dato: 05-10-2006
Arkivnummer: 1955-105007

Danmarks
Naturfredningsforening

Miljøministeriet
Miljøminister Connie Hedegaard
Højbro Plads 4
1200 København K

Kære Connie Hedegaard

For nyligt hørte jeg dig i DR 1s Profilen give udtryk for, at Danmark fortsat skal være i front på miljøområdet, men ikke 100 km foran. Jeg forstod din udtalelse sådan, at du mener, Danmark skal være i front på væsentlige miljøområder, men derudover lægger meget vægt på politisk at få andre lande med på forbedrede mål og indsatser i miljøbeskyttelsen i stedet for at gå alene langt i front.

Et væsentligt miljøområde er i øjeblikket til behandling i EU – nemlig grundvandets beskyttelse. Som en følge af Vandrammedirektivet skal det eksisterende grundvandsdirektiv fra 1980 fornyes og processen er ved at være ved vejs ende. Desværre med en betydelig risiko for at vi ender med en dårligere grundvandsbeskyttelse, end den Vandrammedirektivet lægger op til – og i værste fald værre end beskyttelsen de sidste 25 år.

Forslaget er nu i en særlige mæglingsfase, der skyldes, at Ministerrådet ikke umiddelbart har kunnet acceptere de forslag, som Parlamentet gennem 2 behandlinger er kommet med og som Kommissionen har forholdt sig til. Derfor skal parterne indbyrdes blive enige om et kompromis – lykkes det ikke, bortfalder forslaget simpelthen.

Selvom også Parlamentet i sine to behandlinger har foreslået visse vildskud indført i forslaget til det nye direktiv, er det indholdsmæssigt Ministerrådet, der har været den mest problematiske part i forløbet. Lad mig nævne to problemer:

For det første har Rådet talt imod en regulær forpligtelse til at forhindre (prevent) forurening af grundvandet med farlige stoffer og i stedet ønsket en blødere formulering om at "tilstræbe at forhindre" (aim to prevent) forurening. Senest har det finske formandskab igen i juli 2006 foreslået en sådan blød formulering på trods af både Parlamentets og Kommissionens modstand.

Det helt centrale problem med den bløde formulering er, at tilstræbelser ikke kan håndhæves. Det kan klare forpligtelser derimod.

Meningen med at lave et grundvandsdirektiv og ikke noget mindre forpligtende er da også netop, at medlemslandene gennem en ensartet, bindende indsats skal undgå indbyrdes konkurrence på miljøets bekostning.

Vandrammedirektivet opererer ikke med formuleringer om at "tilstræbe at forhindre" forurening, og derfor kan det ny grundvandsdirektiv som datterdirektiv heller ikke gøre det uden, at der bliver tale om en svækkelse af ambitionsniveauet. Vandrammedirektivets Artikel 1 taler derimod om at "sikre en progressiv reduktion af forureningen af grundvandet og forhindre yderligere forurening heraf".

Du har tidligere (jf. Samrådsnotits fra 27. juni 2005) argumenteret for, at det nye forslag ikke samlet set udgør en svækkelse i forhold til 1980-grundvandsdirektivet. Det mener DN ikke er godt nok, da Vandrammedirektivets mål uden tvivl er, at der skal ske et markant løft i kvaliteten og beskyttelsen af det europæiske vandmiljø. Foreningen går ud fra, at det er en målsætning, som regeringen fortsat tilslutter sig.

Teknisk opfordrer Danmarks Naturfredningsforening dig derfor til at arbejde aktivt for, at Parlamentets tilføjelse 22, 1. del, som taler om at hindre udledning af alle farlige stoffer, accepteres af Rådet.

For det andet har et flertal i Rådet, og modsat Parlamentet, ønsket, at Nitrat-direktivet fortsat skal være gældende, så der ikke kan stilles krav overfor landbrugets nitratforurening af grundvandet, som går videre end Nitrat-direktivets.

Kommissionen har nu fastslået, at der ingen juridisk forskel er på Rådets og Parlamentets forslag, hvad angår hvilke mål, der skal opnås i nitratfølsomme områder (under 50 mg nitrat pr liter), hvilke indsatser, der skal gøres og hvornår. Hermed bør Rådet umiddelbart kunne acceptere Parlamentets forslag, som er det klareste.

Det er mit håb, at du vil benytte muligheden for aktivt at bearbejde dine ministerkolleger, så Rådet og deres repræsentanter i mæglingsproceduren accepterer Parlamentets holdning på disse to vitale punkter.

DN vil desuden bede dig aktivt arbejde for at få afvist nogle af parlamentets tilføjelser:

Det drejer sig om tilføjelse 18, som siger, at hvis grundvand har et naturligt højt indhold af et forurenende stof, som der er sat tærskelværdi for, så er det summen af det naturlige indhold og tærskelværdien, der fastlægger grænsen mellem god og dårlig grundvandsstatus. En sådan bestemmelse er hverken begrundet i beskyttelse af mennesker eller natur, men tilkendegiver alene en ret til at forurene en vis mængde. Desuden er der ingen harmoniseret metode til at fastlægge naturligt indhold.

Det drejer sig også om tilføjelse 19, som siger, at hvis enkelte måleresultater overstiger fastsatte grænseværdier, skal det afgøres af eksperter, om det skal have betydning for grundvands klassificering som god eller dårlig. Det er en helt overflødig bestemmelse, når det generelle mål "god status" indebærer, at grænseværdierne er overholdt.

Det drejer sig endelig om Parlamentets tilføjelse 22, 2. del, som siger, at stoffer ikke skal betragtes som farlige, hvis de er godkendt i henhold til diverse EU-godkendelsesprocedurer. Denne bestemmelse vil efterlade grundvandsdirektivet med en uholdbar mangel på mulighed for, at myndighederne kan gribe ind, ifald der opstår miljøskadelige effekter med disse stoffer, eksempelvis ved utilsigtet anvendelse.

Med venlig hilsen

Ella Maria Bisschop-Larsen
Præsident

Gunver Bennekou
Direktør